

Дивись, дивися, око!
Зривається широко —
Буря іде.
Клекоче море, злиться,
Наїжилось, пініться,
Гуде.

Ось-ось на берег скочить,
Залле його, сполочить
І проковтне.
«Пощо до мене люди
Йдуть прати свої бруді?» —
Гуде.

«Суден набудували,
Хребет мій осідлали
І — гей же, га!
Вганяють скрізь юрбою,
Ні вдень, ні в ніч спокою
Нема.

Земля їх породила,
Нехай би їх носила
Земля.
Нехай б їх годувала,
На вічний сон приймала
Рілля.

А то грішать на суші
І грішні тіла, душі
Аж тут несуть...»
На берег скачуть хвилі
І в лютому безсиллі
Плюють.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «З-над моря»](#);